

Legyen meg a te akaratom is

INTERJÚ BARDOS DEÁK ÁGNES | FOTÓ VÉRTES GYÖRGY

A magát BetegPatkányEmberként meghatározó **Paizs Miklós** a metahősök szabadcsapatának legújabb tagjaként stresszes hétköznapijainkat hivatott kúrálgatni „veszélyes anyag, ocsmány szövegek” mixtúrájával. A CD-n rögzített programnak a jobb körökben szépen artikulált Buzi-e vagy? címet adta. A **WAN2** szerint a korai Frank Zappa konkrét reinkarnációjaként is megjelenő, esetenként férfimadonnaként manifesztálódó Sickratman talán nem véletlenül a haladó, ám a poénoknál megtorpanó, normális kultúrásokba szerelmes közönség kedvence.

A Buzi-e vagy? lemezbemutató koncerten, a Kultiplax színpadán az énekes-szövegíró fáradt mosollyal háritotta el a rajongók közeledését. Nem élt a rivalda kínálta szokvány lehetőségekkel, nem viselt flitteres ruhát, sem bőrt, sem metált, sőt, nem is állt a nagyérdemű elé. Ült. Egy lepattant irodai fotelből navigálta az eseményeket, csitította a kedélyeket, rendre utasítva a szerepét olykor túllihető közönséget. Szemérmes antisztárként provokált, amennyiben a szelidség és türelem provokálhat. Volt már rá példa, ha hinni lehet az Írásnak. A repertoár régi műfajt idézett, a társadalmi feszültségeket megéneklő protest songok underground világát. A kelet-európai birodalomban, az oroszoknál

a dalíró Viszockij volt ennek a vonulatnak kiemelkedő képviselője, míg a vasfüggöny túoldalán Bob Dylan és Joan Baez pengetett hasonló húrokat. Kezdetben voltak a démonikus protestálók, a kamikaze angyalok élcapata: Jimi Hendrix és Janis Joplin. A gyorsuló időben említést érdemelnek még a 60-as évek mozgalmáival a rock'n'rollba gyűrűző szexuális forradalom termékeként a Beatles és Rolling Stones, egy villanásra a punk hősei, Frank Zappa, és aztán a feketék rapje, soha véget nem érő monológként – a rap, mint az amerikai feketék dzsihadja. Paizs Miklós vélhetőleg a Rendszerváltás Utáni Káosz Második Évtizedének első krónikásaként emelkedik a halhatatlanok sorába, a hazai pop által megkínzott, keresztre feszített, és harmadnapon feltámadott édes anyanyelvünk védőszentjeként.

WAN2: Eddig kétszer jelentél meg a színpadon: a békéscsabai Csalánleves fesztiválon volt a debütálás, ahol a hallgatóság nagyfokú együttműködési készségről tett tanúbizonyságot. A „Nesze, hülye paraszt!”-nál például nem hagyta cserben őket a nyelvérzékük, mint ahogy a Kultiban is a nyelvi humorra volt inkább vevő a közönség, mint sem a Buzi-e vagy? poénzárórá. Hogy jött be neked a lemezbemutató koncert?

Sickratman: Leszámítva az első sorban ugrálókát, a közönség nagyon tetszett. Ilyen közönségre vágyom..., amelyik nem akarja, hogy vezetőgessen, mint a birka, hanem egy speciális színházban, végignézi, hogy a művész, aki jelen esetben én lennék, mit csinál. A zenekar a színpadon..., hát, az olyan volt, amilyen: még nem vagyunk összeszokva, négy próba volt a hátunk mögött. Remélem,

Sickratman: Majd kiderül. Mindenesetre jó volt elénekelnem, bár még nem találtam meg azt a hangot, amin elő kell adni.

WAN2: Nekem egyelőre lemezhallgatás közben jobban bejött az anyag. A koncerten a zenét nem éreztem kidolgozotttnak, szemben a cd-n hallhatóval, a színpadi szerepedben is bizonytalankodtál, sok volt az elidegenítő gesztus. Persze, mondhatod, hogy az első koncert ilyen, de mégis csak egy lemezbemutatóról volt szó. Miért maradt ilyen megoldatlan a zenei rész?

Sickratman: Ez egy útkeresés, nagyon könnyű lett volna, egy, már meglévő ösvényre lépni. A zenekar még keresi, hogy mit lehetne ezzel az egésszel kezdeni, a basszusgitáros szerint három hónap, amíg összerázódunk, lehet, hogy igaza lesz. Én nem vagyok türelmetlen.

Igazából a közönség előtt lehet ezeket a számokat összegyakorolni. Szerintem az amatőrizmusnak van egyfajta bája, és én abszolút vállalom, hogy ez amatőr volt, és kidolgozatlan.

Valami amatőrséget mindig is szeretnék megtartani, nem szeretnék profivá válni. Számomra nagyon fontos alakító tényező, hogy a zsűri milyennek érzi a megoldásainkat. Nekem nem az én megoldásaimat, vagy a zenekarét kell megtalálnom, hanem a közönségét. A mi számainkat szeretném világra segíteni, nem az enyémeiket.

WAN2: Mennyire szánod provokációnak a szövegeket? Társadalmi karaktereket, krízisjelenségeket mutatsz be, állítasz pelengérré a nagyon erős karikírozás eszközeivel, költői és közönségesen köznapi nyelven, hihetetlen empátiával. Anyagok, bűnözők, politikusok, a reklámpar, a média és a vallás fanatikussai szólnak meg a te hangodon.

Sickratman: Az empátiáról csak annyit: médium vagyok, aki teljesen átengedi magát a hangulatnak. A provokációról az a véleményem, hogy minden őszinte beszéd provokáció, ha valódi problémákról valódi észrevételeket akarsz bárkivel közölni. Az őszinte beszéd ebben az országban provokáció. Illetve, azt hiszem ebből a szempontból mégis jobban állunk itt, mint Nyugaton.

WAN2: Úgy érzed?!

Sickratman: Nyugaton nagyon-nagyon udvariasság, tudom, mert arrafelé a Korai Örömmel gyakran járunk. Az a tapasztalatom, hogy ott végtelen udvariasságukban nehezebben tudnak egyenesen beszélni egymással az emberek, ez itt sokkal könnyebben megy, noha mi sem fogjuk soha félrerakni ezeket a hülyeségeket, mint mondjuk a tapintat.

WAN2: Hülyeségnek tartod a tapintatot?

Sickratman: Igen, komolyan mondom, semmi szükség nincs a tapintatra. Meg egy csomó más dologra. Például az udvariasságra.

WAN2: A tapintat azért más, mint az udvariasság. Mint ahogy az udvariasság is más.

Sickratman: Itt minden olyan harsányan történik.

Ha én tapintatos vagyok, akkor jeleznem kell, hogy én most tapintatos vagyok. A Biblia sok okosat mond, például, hogy nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal. Jó, legyek tapintatos, de ne legyek erre büszke, ha imádkozom, azt ne a tömeg előtt tegyem, hanem otthon, a szobám magányában. Ne a többieknek szóljon a gesztusom. Ne akarjak tüntetni veled, ne akarjak jobb fej lenni azzal, hogy én tapintatos vagyok.

WAN2: Az biztos, hogy nem lehet a szemedre vetni a tapintatot: a szókimondásban, a kimondandó dolgok kimondásában inkább durva vagy, a szövegeid, annak ellenére, hogy végtelenül ironikusak, olykor brutálisak.

Sickratman: Szerintem attól tudunk együtt fejlődni, ha mindenki megmondhatja a másiknak, hogy mi van. Ha te nem mondanád el, mit gondoltál a koncertről, csak, mert szeretted az anyagot, és nem akarsz megbántani, akkor már kevesebb lennék én is.

WAN2: A különböző karakterek, akiket a dalokban megszólaltatsz, a társadalmi krízisek gócéban élnek a krízisek gerjesztőiként, mert nem elég nyitottak, nem elég toleránsak. Akkor erővel kritizáld a típusokat és jelenségeket, hogy az egyszerű halandó nem tudja kíváncsiságát palástolni: miért? Miért lett Paizs Miklós a Közös Úgy fogadatlan prókátora?

Sickratman: Én ilyen beszélogatós vagyok. Hogy tudok-e utat mutatni? Azt nem hiszem, csak látom, mi folyik. Élvezkedve néztem azt is, ami a Tilos rádió körül zajlott, úgy fogtam fel, mint egy horroroperettet. Amikor például jött az a rész, hogy a Giorgio cukrot evett, mindennek a csúcscaként...! Gyönyörű volt, arra a fordulatra már tényleg senki nem számított. Az én mondanivalóm ez ügyben is csak annyi lenne, hogyha nem tanuljuk meg a toleranciát, akkor oda-vissza tönkretesszük egymást. Ebben az országban ez elég profi módon zajlik.

WAN2: Ez lenne az üzenet?

Sickratman: Persze. A szomszédom a legkisebb hibámért, már ami neki annak számít, elkezd kiabálni velem, vagy a másik szomszédoddal elkezd kibeszélni engem. Nem az van, hogy megbeszéljük. Csak az állandó, frusztrált türelmetlenséget látom mindenhol, legalábbis az én környezetemben. El kéne végre fogadnunk, hogy mindannyian csökkettek vagyunk, az egyikünk ebben, a másikunk abban!

WAN2: Olyan vagy, mint egy e századi Tinódi Lantos Sebestyén, azzal a különbséggel, hogy a beszédmód karikírozásának eszközeivel te nyíltan kritizálsz is.

Sickratman: Az én célom az lenne, hogy minél több dolgot lássanak az emberek nevétségnek, és minél több dolgot lássanak át. Illik félni, például, ha valaki zsidózik, illik ettől megborzongani, pedig végre arra a szintre kéne eljárnunk, hogy kizárólag nevétségnek lássuk az ilyen megszólalókat, és semmi többnek. Remélhetőleg az efféle uszítás már soha nem fogja kinőni magát azzá, amivé

„Nem akarok bujkálni a saját nézeteim elől.” Sickratman

volt azért valami amatőr bája a dolognak, esetleg lehetett érzni, hova fejlődik, miért is keletkezett ez az egész. Mindennel együtt jól éreztem magam.

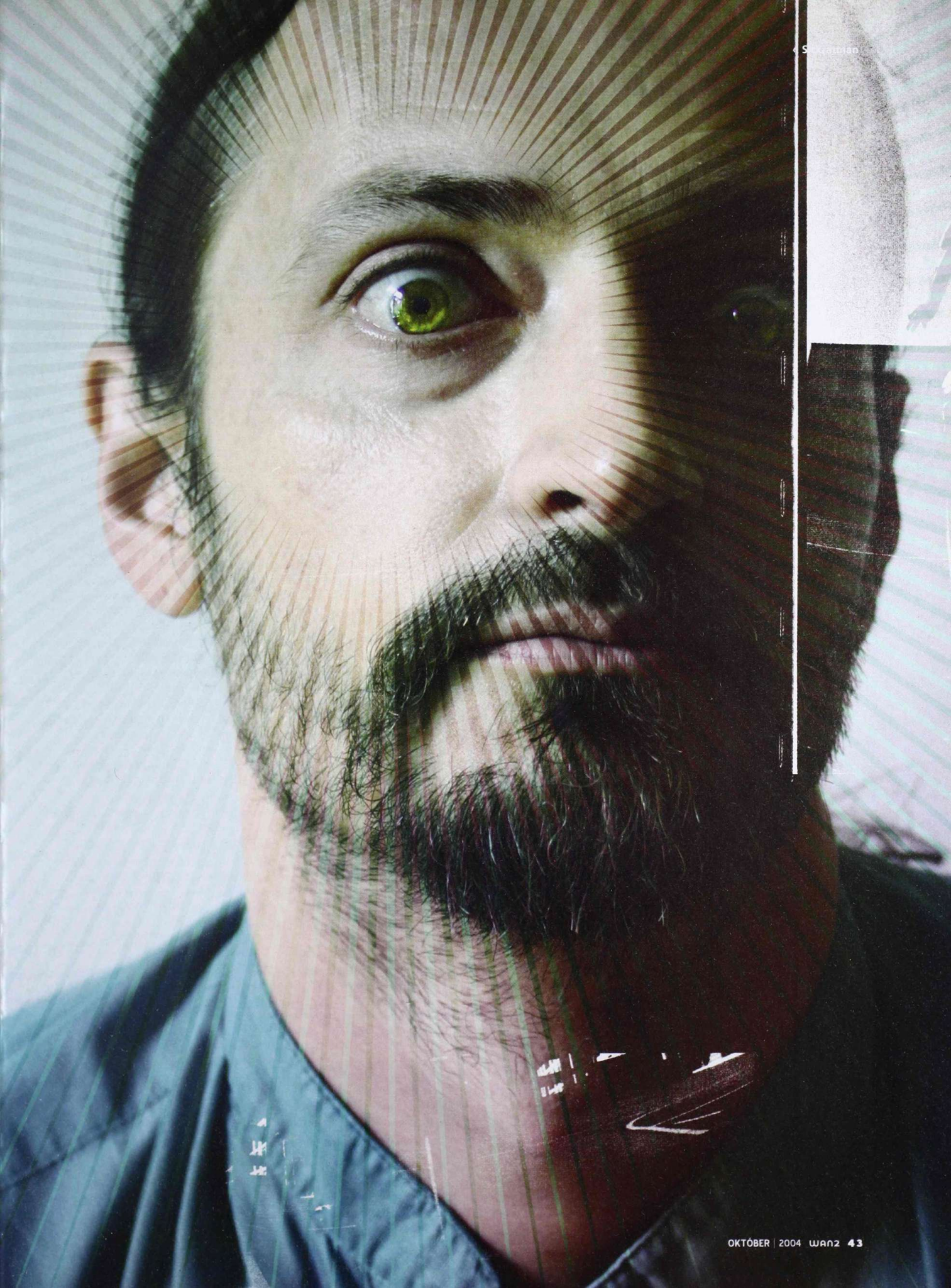
WAN2: Mi volt a bajod az első sorral?

Sickratman: Mikor azt hallottam, hogy „rohadék tót, rohadék tót, rohadék tót” hát... Kifejezetten nem illenek szántam a dalokat, hogy 1 szlogen, 1 sor köré épüljenek. Persze, a „Buzi-e vagy?” kivétel. De, hogy azzal teljen a koncert, hogy állandóan ezt követelik, vagy, mert beült a „Rohadék Tót” a fülükbe, azt skandalálja az első sor, csupa berúgott ember, akik homályos tekintettel néznek rám, várnak tőlem valamit, mint az Istentől, ez elviselhetetlen! Énekeltem, és mit érzek? Kötí ki valamelyik hülye a cipőfűzőmet. Miközben én mondom a szöveget. Mondom tovább, mi történik? Kötí ki a másik cipőfűzőmet. Főlnyúl-kálnak – elvették a számsorrendet, aztán visszarakták –, az már nekem sok egy kicsit, ha nem hagyunk békén. Vannak kritikus szövegek, ha engem például a Buzi-e vagy? közben elkezdnek piszkálni, akkor belezavarodok. Miért kell nekem kétféle figyelni?! Van egy koncentrációs része a koncertnek, és ha állandóan be akarnak törni az intim, alkotói, művészi szférámba, összezavarunk.

WAN2: A színpad nem intimszféra: aki odaáll, tudja, hogy a rajongásnak minden képzeletet felülmúlóak a tünetei. Engem az első Kontroll koncerteken leköpködtek. Én meg visszaköpködtem.

Sickratman: Szeretném, ha ez a mi koncertjeinken nem történe meg. Ez a skandalós réteg, amelyik azért jön a koncertre, hogy a kedvenc száma elhangozzon, és azt ő üvöltse...

WAN2: ...miközben a szövegeid nyilvánvalóan megengedik azt a kétértelmű felfogást, amitől megjelenik ez a közönség is, és nem tudhatod, a Buzi-e vagy? mit jelent, miért tetszik nekik.

Szajról számrá

SICKRATMAN
BUZIE VAGY?

„Nesze hülye paraszt, itt egy sor
Mondjad velem, es jolszorakozol!”

* Szocialista életünk I. Hangkollázs arról a csön- des értelmelenségről, amiben fölöttem. Prell barátom archivumából.	Viktor. Nagyon be voltam... Partravetett, takonyzerű meduzakent feküdtem egy labavesztett fotelban, hallgattam a zenét, és jött a szöveg magától. Később már csak javítgatnom kellett.
* Nesze hülye paraszt Minden popfasisztáról, aki a színpadról, mikrofon és pozok segítségével időmit birkává embereket.	* Fütyös Vegso csapas a fájdalomra.
* 200 Az inspirációt az utancban elő es aruló paprikas cigányok adták. Ez a dal meg a belgas idokból valo. Az ó variációjuk a Bélga 2-n hallható „100” címmel. Az en számomnak azert lett „200” a címe, mert éppen kétszer annyira jo, mint az öveke.	* Trubadúr Itt allunk Europa sziveben, mint egy halalos verrög. És meg nekünk fáj.
* Wundersheibe II. Erről semmit nem mond- hatok, mert abból sértődés lenne. Aki tudja, miről nem beszelek, az ugys tudja. A többieknek meg szerintem enekül is teljes az életük.	* Szocialista életünk II. Lasd I. track.
* Hol a cici? A kiindulopont az attól valo retteges volt, hogy ugyanolyan gyerekek születik, mint amilyen en voltam. (Megusztam!)	* Gyönyörüm Csak remélni merem, hogy csokolná a Mester (Nagy László) az emberi arcomat azert a parafraizisert.
* UFO Ifjú Hegedús a laztetón.	* Halál Fetyó Nyelvi zsonglörködés Titusz felelősségere. Ó talalta ki, hogy legyen ez a szám.
* Evvel a dalban Érzik a szívem.	* Mária Ujmagyar Mária-vigalom.
* Bili A legalább kicsit furcsa emberek himnusza.	* Boldogságos Barango, a Tilos Rádío, a Jobbik, Döbrentei Kornel, M. Giorgio Richard, Parti Nagy Lajos és az Iroszövetség szedült körtanca az ostobaság feneketlen gödre körül.
* Béla bácsi Odu vagy a boci szája, mindegy. Béla bácsi mindent örömmel tölt el.	* Petőfy Talan minden idok egyik legtökéletesebben elbaltazott magyar verse 1903-ból. Saját gyűjtes. Véletlenül bukkantam ra egy antikvariumban.
* Sámándisco Ez a szám annyira primitív, hogy nincs is mit monda- nom róla. Kétségbeajító, hogy szeretem.	* Buzie-remix Odaadtam az eredeti számot Tigricsnek. Ezt talalta csinálni belőle. Ha lett volna meg egy kis idő, akkor jobb lett volna, mert lefordítottuk volna néger nyelvre az egészét.
* Buzie Nem en tehettek erről a számról, hanem a Csányi	

kinötte a 30-as, 40-es években. Ha azok, akik, mondjuk, náci szerepeket vesznek fel, azt tapasztalnak maguk körül, hogy röhejessé válnak, vége is lenne az egész hisztériának. Az antiszemizmus, az a testes, személyre szóló, ami régen lehetett, ma már nincsen. Senki nem gondol zsidókra, amikor zsidókról beszél. Szerintem vannak szavak, amik mára ködszavakká lettek, és nincs ott mögöttük az eredeti jelentés.

WAN2: „Mást mondanak, és mást jelentenek?” A nyelv azért működésbe hoz dolgokat, pont neked nem kell magyarázni. Másrészt a világban nem csak szavak vannak, hanem tettek is mint a szavak következményei. A pornográfia nyelvén megfogalmazni a világot mindig is provokációnak számított, bármennyire is időzjelbe tette a megfogalmazást az író személye. Mit jelent neked a pornográfia, annak érzed-e egyáltalán a szövegeidet?
Sickratman: Ha a Gyönyörüm, nyald ki a seggem!-ről van szó...

WAN2: Is. De ott van, mondjuk a Tamás és Péter székletét optimalizáló tablettá reklámdala, a Wunderscheibe.

Sickratman: A segglyukas szöveget nem érzem pornográfának. Az a történet két okból foglalkoztatott. Az egyik a szar volt mint tabutéma. Tabu a szarás. A pisálás miatt a férfiaknak nem kell elbújniuk, de ha szarnak, magukra zárják az ajtót.

WAN2: Vannak azért a szexuális érintkezésnek, vagy akár a testi intimitásnak olyan helyzetei, amiket csinálni természetes, míg beszélni róla, megfesteri, elénekelní, másokkal nézetni, hallgattatni már pornográfia.
Sickratman: Ez is egy vélemény. A széklet-optimalizáló tablettás dálnál a tabutémán túl vonzott a lehetőség, hogy a reklám egyik senkiföldjén bontakozhassak ki. A reklám ugyanis egyelőre még nem fedezte fel magának a szart.

WAN2: Ezt most komolyan mondd, vagy arról van szó, amit én hallani vélek?
Ha valami szar, ha valami pornográf mint kommunikációs minőség, akkor az nem épp a reklám?

Sickratman: Én csak gyermeki örömet letem abban, hogy találtam egy olyan területet, amit a reklám még nem mert megérinteni. Lehet, hogy majd 20 év múlva... Arról van szó, hogy mikor megcsinálók egy számot valamiről, mindig többet érzek, mint amennyit értek belőle. A Vedd le a kabátod!-nál, amit még a Bélga-ban írtam, és amire szintén utaltál a pornográfia kapcsán, ott az érdekelt, hogy hogyan lehet szépen leírni azt, ami egy aljas, csak a saját élvezetével törődő férfi akciója. A Gyönyörüm nyald ki a seggem! is egy kísérlet volt, Nagy László Himnusz minden időben című versével, hogy a szépség metaforájából hogyan lehet létrehozni az ocsmányág metaforáját.

WAN2: A tökéletes rossz fényénél megkérdőjeleződik a tökéletesség mint abszolútum, ha jól értem?

Sickratman: Több nagy tanulsága is van ennek a dálnak. Volt egy versszak, amivel nem tudtam mit kezdeni, és ki is hagytam. De valóban, annyira erős az eredeti, a pozitív változat, hogy negatívként is jól működik. Mindenben megtartottam az eredeti szöveget, csak mindent kifordítottam. Próbáltam a szimbólumait megfesteri, néha csak képi sikon fordítottam meg, néha a szavak szintjén, néha pedig a szimbólumok szintjén.

WAN2: Van rólad egy homályos kép: állítólag kapcsolatban állsz a buddhizmussal. Hogyan fér össze a keleti filozófia az általad gyakorolt társadalmi radikalizmussal?

WAN2: Elvégeztem a Buddhista Főiskolát, de nem diplomáztam, és voltam az iskola gondnoka is. A buddhizmus legalább annyira árnyalt, mint a kereszténység, de lehet, hogy még több leágazás van benne: egy megértési mód, szemléletmód, életgyakorlat, világlátás. Egy ideig nem volt semmi az életben, csak lézengtem, alkalomadtán dolgoztam, de alapvetően semmi kitorési pont nem látszott a gondolkodás, alkotás irányába, és akkor megtudtam, hogy van a Buddhista Főiskola, ahová egy valódi adminisztrációs hiba miatt vetek fel 23 évesen. Végül fél év próba után úgy ítélték meg, hogy maradhatok. A buddhizmus nem az a szépelgő, csak meditatív vallás. Ha valaki zen buddhistának áll Japánban, ott a testi fenytéstől kezdve az agyonverésig bármí belefé.

WAN2: De ez még mindig a személyes szféra, kilépni a nyilvánosság elé, beavatkozni a közéletbe, az más.
Te nem egyszerűen csak orra vágta egy darab hülyét. Te a közmegegyezéses hülyeséget céloztad meg.

Sickratman: Nem volt ismeretlen az ókori Kínában, hogy a mester a császárt a legdurvább módon kioktatta, akár az egész udvar előtt. Ez abszolút közéleti tevékenység volt. Soha nem riadt vissza egy buddhista attól, ha kérdezték, hogy megmondja a véleményét. Ha mást nem is tanultam az egészsébről, ennyit biztos, hogy vállaljam, amit gondolok.

WAN2: Téged ki kérdezett?

Sickratman: Az utóbbi pár évben lett nálam kényszer, hogy amire rájöttem, azt el is mondjam az embereknek. Lehet, hogy nincsen igazam, de megpróbálom a tanulságokat közkinccsé tenni. A Bélga óta ez talán tudható.

WAN2: Ez olyan művészi küldetésstudatos hangzik.

Sickratman: Hozzá szeretném tenni a magamét a világhoz. Vagy legalábbis a magyar valósághoz.

WAN2: A kereszténységhez való viszony kritikája is megjelenik a szövegeidben.

Sickratman: Nem mondom, hogy a buddhizmus tökéletes, és vallásként tulajdonképpen ugyanannyi esélyt ad a kibontakozásra, mint a kereszténység, de nem szeretném elhallgatni

sem, hogy a kereszténységet is magát milliószor lejárato vallásnak tartom. Vannak kis, karizmatikus közösségek, amelynek tagjai megállnák a helyüket az objektív mérce szerint is, akik komolyan veszik a Bibliát, és valóban a személyes közösséget, és kapcsolatot keresik az élő Jézussal, de szerintem ez tízezerlékes az egészhez képest. A legfőbb bajom pedig az, hogy nem mindig tiszta a Biblia koncepciója, a történelmi gyakorlata pedig borzalmas! Volt idő, mikor játszottam a megtérés gondolatával, jártam közösségbe is, de villámgyorsan kikoptam. Felháborító, hogy nem elég az őszinteség a megtéréshez, hanem ehhez is tehetség kell!

WAN2: Valóságos lehetőségként merült fel számodra, hogy a transzcendenssel az egyik monoteista vallás által meghirdetett isten által kerülj kapcsolatba?

Sickratman: Reális esélynek látszott, de kiderült, hogy nem vagyok kiválasztott. Nem, mint Messiás, hanem mint hívő. Alkalmatlan vagyok. Engem nem akar az Isten.

WAN2: Isten az összefüggések megértését jelenti. Miért adta fel ilyen hamar?

Sickratman: Nem adtam fel, csak elutasítottam a formális vallásokat. A magam útját igyekszem járni, nem vagyok istentagadó. A megtérést a létezéssel való megbékélés, és a létezés erőivel való együttműködés miatt nagy dolognak tartom, de egyébként bármi más fölösleges flanc.

WAN2: Mi a helyzet a személyes lázadással?

Sickratman: Az én lázadásom csak annyi, hogy megpróbálok – a színpadon is –, önmagam maradni. Igyekszem úgy színpadra lépni, ahogy az életben vagyok. Így fogadjanak el, ahogyan vagyok, vagy kellek így, vagy ne keljek! Vannak az erős minták és vannak a követők, és ha a követők elkopnának, az nagyon pozitív lenne. Miért adják fel rögtön a nyilvánosság elé lépők önmagukat? Miért akarnak rögtön egy meglevő képet imitálni? Ez borzasztó!

WAN2: Te magad is elég nagy hatással vagy a környezetedre, a Blick olvasóktól a magasan kvalifikált értelmiségig sok mindenki odafigyel arra, amit csinálsz.

Sickratman: Részben ez volt az álmom: neveléses álmom, de hát én is álmodozom. Ezek az álmok arról szóltak, hogy valami konszenzusos figyelmet sikerüljön kiprovokálni. Mert ez az ország is ilyen barom, kizárólag jobboldali-baloldali szélsőségekben tud gondolkodni. Az volt az egyik fő szempont, hogy ez a szűklátókörű gondolkodás kiessen, és kiessen a korosztály is, mint szelektáló

tényező, és kiessen az is, hogy ki mennyire intellektuális, vagy nem intellektuális.

WAN2: De azért azt is szeretnéd, ha az első sorban, meg egyáltalán a közönségben nem tűnének fel az agyatlanok, a Buzi-e vagy?, és a Rohadék Tót skandalói. Mégsem szeretnéd, ha az üzenetet mindenki a saját szája íze szerint értelmezné! Nem nyitottál népfrontot, azért mert szeretnéd az embereket eljuttatni a közmegegyezéshez.

Sickratman: Partnerségre vágyom a közönség részéről. Attól még, hogy hatással vagyok, nem akarok minta lenni, amit gondolkodás nélkül követnek! Nekem ne legyenek rajongóim! Nagyon jó, ha szeretnek, de adjon magára mindenki, aki szeret. A kritikátlan rajongótól megőrülök, azt nem bírom elviselni.

WAN2: A lemezbemutató közönségének egy része a Bëlga táborból jött, bár a Sickratman szövegeket is kívülről tudták. Akarsz valamit mondani a Bëlgával való szakításról?

Sickratman: A Bëlga a siker érdekében nem kockáztatott be olyan szövegeket, állásfoglalásokat, amik nekem az elkezdett út folytatását jelentették. Megjertek, hogy miattam közönséget veszítenek. A szakítás látszólag egy konkrét szám, a Mária miatt következett be, de egy régi feszültség repedései nyomán jött létre a törés. A Bëlga öncenzúrára való készsége végül is külön útra térített engem, valójában ők sem titkolták, hogy nem szándékoznak átlépni egy bizonyos határt, hogy csak ökörködni szeretnének, mert nekik az elég. Nem az ökörködés szót használták, de annak valamelyik szinonimáját. Én is ökörködöm, mert az játék, és miért ne játszana az ember. Ha már valamilyen pozícióba kerültek, akkor kötelesség beavatkozni is, ha valahol rosszat látsz. Próbálgat használni, ha figyelnek rám, mondjak is valamit! Nem akarok bujkálni a saját nézeteim elől.

WAN2: Ezen a gondolon túl mi a koncepciója a lemezeknek?

Sickratman: Formailag zenés hangjáték, a szerkesztést pedig a számok közötti bizonyos titkos kapcsolatok végezték. Zeneileg sok mindent beemeltem, a hip-hop-tól a tuvai énekig és az elektronikáig. A koncerten a blues is megjelent. De minden a tartalomnak alárendelten.

WAN2: Mi a véleményed az amerikai fehér raperről, Eminemről és Marilyn Mansonról? Mindketten kollégák – bár más-más okból –, botrányos megmondói a popkultúrában élőknek.

Sickratman: Eminemmel egyáltalán nem vagyok tisztában, éppen hogy tudok angolul, úgy-hogy a szövegeket sosem értem. Még a leg-egyszerűbbeket se. Nem is figyelek oda, ha angol szöveget hallok. M. M. operettszár, zenészként nem tartom semmire, az a rengeteg kosztüm, kontaktlencse, meg a frizuravariációk számomra teljesen idegenek.

WAN2: Most a videóklipokről és az imageépítésről beszélsz. Te nem akarsz saját – ikonkészítéssel foglalkozni?

Sickratman: Nem akarok, aki majd akar, az foglalkozik vele. Nincs tv-m se. Nekem a kép nem fontos, de nem utasítom el, ha valaki kezdeményezi Sickratman videóklipesítését.

WAN2: Van valami zenei irány, amiben otthonos vagy, ami felé szeretnéd vinni a Sickratmant a továbbiakban?

Sickratman: Nincs műfajom.

WAN2: A Korai örömben választott hangszereid behoztak egy olyan zenei világot, ami az éneklési technikával Sickratmanben is megjelenik. A népzene is foglalkoztatott valamikor?

Sickratman: Kacérkodtam a népzeneiséggel gondolatával egy időben, jártam is egy félét Kecskemétre zeneiskolába: nagybögös szerettem volna lenni. Végül úgy láttam, hogy ehhez sincsen közöm, hogy részemről csak imitálás lenne, semmi több. A népzene számomra egyfajta skanzen, bár gyönyörű, és nagyra tartom a népzenezt, ám jó tudni, ilyen valami már nincs! Ugyanakkor a Boldogságos Tiloska a Máriagyúdi nagykörtefa dallamára íródott, az egy tekerőnóta, és a struktúra is az eredeti dal struktúrájára lett ráhúzva. A hagyományos zenevilágból a felhangok világa vonz nagyon, ezért is játszom három olyan hangszeren, ami erre épít. Doromb, fujara, tilinkó, plusz a dorombének. Utóbbiból kétféle tuvai, vagyis dél-szibériai technikát használok. Mellesleg, szerintem csak a hülyék hívják ezt az éneklést sámánéneknek, ezért is választottam az idevágó ironikus szövegemhez ezt a technikát.

CV

Egy messi tanyán jöttem a világra 1966-ban, egy kiszáradt kútban. Itt tartottak évekig, mialatt ostyára írt mondatokkal tápláltak, melyeket előző életemből magammal hozott, kialudni nem hagyott tudásommal minden nehézség nélkül tettem magamévá. Hároméves koromban értem el a megvilágosodást, majd könnyedén elhagytam a kutat. A tanítást

a nyíregyházi Vécsei utcai bölcsődében kezdtem, majd a szomszédos óvodában folytattam, bár ezen óvoda tatarozása miatt rövid időre a Guszev közibe helyeztem át székhelyemet. Ezután a nyíregyházi 4. számú Általános Iskola zenei tagozata következett. Ténykedésem első gyümölcse itt ért be: távozásom után nem sokkal osztály-

főnököttem, Szabó Dénest Liszt-díjjal tüntették ki. 11 év elkötelezett ténykedés után elhagytam a tirpák közösséget, és Szegedre mentem az Erdészeti Szakközépiskolába. Majd a kecskeméti Óvonöképző Főiskolán volt rám szükség, de itt csak másfél évig maradhattam. Jó darabig újságkihordáson, és magasfeszültségű vasúti

oszlopok festésén keresztül tartottam a kapcsolatot az arra hivatottakkal. Szűzességemet 23 éves koromban Fehér Zsuzsi oltárára helyeztem egészen eléggé áldozatul. Feleségemet, engem ma is emberül szolgáló hitvesemét viszont én vettem el nem sokkal később, helyrebillentve így a világ kenyés egyensúlyát. Gyermekünk háromhetes.